Francesc Marcé i Puig

Esquitxos i impressions

Castellar del Vallès 2024

© Francesc Marcé i Puig

Esta obra está licenciada bajo la Licencia Creative Commons Atribución-NoComercial-SinDerivadas 4.0 Internacional. Para ver una copia de esta licencia, visite http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/.

FRANCESC MARCÉ I PUIG

ESQUITXOS I IMPRESSIONS

Portada: Vinyeta de Quino

ÍNDEX

1- BROMES DE L'ATZAR 7
2 - QUINA BAJANADA 8
3 - NÚVOLS GRISOS 9
4 - PONTÍFEXS QUOTIDIANS 10
5 - MÚSICA 12
6 - MALEÏDA SEQUERA 13
7 - NOTICIES DEL TEMPS 14
8 - FUM, FUM, FUM 15
9 - ARRENQUEM UNA ALTRA VEGADA 16
10 - AVUI VULL OFENDRE 17
11 - PICANT L'HAM 18
12 - GATS ESCALDATS 19
13 - PROFUNDITATS 20
14 - INSTANTS D'EMBRUIX 21
15 - FANTASMES 22
16 - TANNKAS ELECTORALS (1) 24
17 - TANNKAS ELECTORALS (2) 25
18 - TANNKAS ELECTORALS (3) 26
19 - TANNKAS ELECTORALS (4) 27
20 - TANNKAS ELECTORALS (5) 28
21 - LLIGAMS 29
22 - LA LLUNA ESPIA 30
23 - SOROLL 31
24 - ENGRUNES 32
25 - AIGUA 33
26 - ESQUITXOS 34

27 - BOOGIE..35
28 - CASA SURREALISTA..36
29 - GRATANT EL CEL...38
30 - TERRABASTALLS..39
31 - LA LLOCA...40
32 - FLORS I VIOLES...41
33 - FIL A L'AGULLA..42
34 - TANT SE VAL...43
35 - BRESSOLA'M...44
36 - HEU SENTIT MAI PLOURE?..45
37 - MALSON D'UNA NIT D'ESTIU (1)...46
38 - MALSON D'UNA NIT D'ESTIU (2)...47
39 - MALSON D'UNA NIT D'ESTIU (3)...48
40 - MALSON D'UNA NIT D'ESTIU (4)...49
41 - MALSON D'UNA NIT D'ESTIU (5)...50
42 - REPICARAN CAMPANES II...51
43 - FERRALLA...52
44 - MALS CONSELLS...53
45 - PASSEJADA DOMINICAL...54
46 - DISSORTATS AUGURIS...56
47 - EL DIA QUE EM MORI..57
48 - BÈSTIES..58
49 - BEAUTIFUL PEOPLE..59
50 - ARTISTES, MÚSICS I POETES...60
51 - RESSONA EL SILENCI..61
52 - PRIMERES IMPRESSIONS...62
53 - HEROIS?..63
54 - UN SENYOR I UNA SENYORA..64
55 - JUGANT A ESCACS..65
56 - CRIDÒRIA..66
57 - CONTRASTOS..67
58 - TARDOR...69
59 - VENTS..70
60 - EL DIMONI ESCUAT...71
61 - TEMPS ERA TEMPS...72
62 - VELLS...73
63 - EL RELLOTGE ATURAT...74
64 - ESPÈCIES EN EXTINCIÓ,,,75
65 - TOTS PLEGATS...76

66 - QUAN RESPIRES 77
67 - FAULA DEL CENTPEUS 78
68 - PROCESSOS IRREVERSIBLES 79
69 - SOL DE TARDOR 80
70 - METABOLISME 81
71 - SOMNIS 82
72 - CASA MEVA 83
73 -IMPRESSIONS (1) 84
74 - IMPRESSIONS (2) 85
75 - IMPRESSIONS (3) 86
76 - IMPRESSIONS (4) 87
77 - IMPRESSIONS (5) 88
78 - GARSES, CORBS I VOLTORS 89
79 - LA TRAVETA 90
80 - MORIR DE COFOISME 91
81 - NADALA 92
82 - EL CONTE DE L'ENFADÓS 94

1- BROMES DE L'ATZAR

28 de desembre de 2023

Quan tot et somriu,
des de menudèncias
fins a focs d'artifici
i els fats son propicis
no calen estridències
ni tocar el voraviu.

Sols seguir la broma
de l'amic atzar.
No fos que esdevingués
broma pesada,
lluny de cap besada
i la poma ens caigués
pel cap com al darrer tsar.
Prô no en fem axioma.

Només cal recordar
que la roda no para,
sempre esbojarrada,
com si no hi hagués demà.
Prô és un somni tan bell
creure que és desfà un cabdell
amb el timó a la mà,
la ruta arranjada,
lucidesa que aclapara
i el món sencer per devorar.

2 - QUINA BAJANADA

Quina bajanada
se m’acaba d’acudir.
La vida és un seguit
d’aixecar-se i anar a dormir.
Tot el que passa entremig
no és gaire rellevant.
Només un seguit
d’aixecar-se i anar-hi anant.

4 de gener de 2024

3 - NÚVOLS GRISOS

Quan núvols grisos
d’un cel entumit
assetgen el cervell
mig adormit,
et rescata un blues
d’un cec apassionat,
extensió del seu teclat,
no canta cap ocell,
sols gemecs de vell
en risc d’ésser mesell,
no és pas cap abús
deixar-se portar
com un gos andalús
que no sap on anar.

Foc etern per tots aquells
que s’omplen els farcells
amb les nostres il·lusions
entonant falses cançons.

5 de gener de 2024

4 - PONTÍFEXS QUOTIDIANS

Narcisistes estarrufats
reviscolen cada hivern
amenaçant amb l’infern
si no som prou primmirats.

Quin fàstic aquesta gent
que et volen sempre amatent
tornant sempre a ressorgir
per fer-te fer el que han de dir.

Àneu a fer punyetes
colla de mestretites
que ja som tots prou grandets
per escollir els nostres barrets.

Prou religions de setciències
que esgoten les paciències
estirant-nos les orelles,
pretesos pastors d’ovelles.

Prou d’apocalíptics cíclics,
falsos Polifems encegats,
posseïdors de veritats,
que es creuen sants beatífics.

Potser que us ho feu mirar
aquests que no us sabeu llevar
sens començar a pontificar.

11 de gener de 2024

5 - MÚSICA

Ens cal més música.
La música mou les cames
i desvetlla l'esperit.
També greixa la ment
de qualsevol ésser dorment.
Foragita del nostre llit
les penes i porta flames,
tant si és rock com clàssica.

La música engreixa l'ànim
tot fent-lo tolerable,
esperona els sentiments
i atia les emocions.
Fa que parin els canons
al ritme dels corrents.
Desterra el llop de l'estable.
Et torna més magnànim.

Hom diu que amanseix les feres
prô també crida al combat.
Música a tots els racons,
entonant noves cançons
que vagin fent forat,
temperant velles fal·leres.

11 de gener de 2024

6 - MALEÏDA SEQUERA

Sequera fins l'infinit.
Sequera dins del pit.
Sequera de mugrons.
No pas sequera pels taurons.
Sequera d'ànima.
Sequera d'esperit.
Sequera d'il·lusions.
Esperança mínima.
Sequera de raons.
Manca d'embranzida.
Gent acollonida.
Beneficis pels patrons.
Sequera dirigida.
Sequera a tots els racons.
Sequera de destins.
Sequera de propòsits.
Sequera d'aspiracions.
Sequera de metes.
També d'inspiracions.
Sequera de poetes.
Sequera de revolucions.
Terra cremada:
cau per falsos profetes.

5 de febrer de 2024

7 - NOTICIES DEL TEMPS

Escup la nit lladrucs intermitents.
El vent a l'aguait grinyola.
Fred que assetja després de tant d'escalf.
Rius i sols secs no es troben.
La pluja que ja fa l'ullet.

Hi ha a qui li tremolen les dents.
El fals hivern a poc a poc s'escola.
Aigua sols pels camps de golf.
Hi ha qui perd l'enteniment,
a d'altres els el roben.
Massa cues per un sol bitllet.

3 de març de 2024

8 - FUM, FUM, FUM

6 de març de 2024

Hem arribat a un punt
en què tot és fum, fum, fum,
des dels grans assumptes
fins la quotidianitat,
lladres quedant com presumptes,
la resta a la clandestinitat.

Mercaders de quimeres,
salvadors de la humanitat,
tot només és fum, fum, fum.
Futuròlegs cartomàntics,
visionaris sens ulleres,
enredaires romàntics.

Meravelles novelles
de pa sucat amb oli,
que sols són fum, fum, fum.
Malgrat que tot grinyoli
ens volen com abelles
encisades pel fals perfum.

Un món d'experts ineptes,
que sols venen fum, fum, fum.
Ens tenen embriacs,
embadalits per receptes
que amaguen la ferum
del seu exèrcit de llimacs.

9 - ARRENQUEM UNA ALTRA VEGADA

Recorrent els viaranys del teu cos
em veig a mi mateix ressorgir.
Tant m'és l'avui, el demà o l'ahir.
Sols un afany de tu sens repòs.

Xuclant-te ben endins
t'engoliria sencera,
explorant els teus camins
sens agafar cap drecera.

Quan llamps de goig de tu emanen
m'esclata quelcom ben endins,
allà on les arrels romanen,
on conflueixen tots els destins.

No diguis res, no cal.
Sols una mirada,
un somrís angelical.
Arrenquem una altra vegada.

15 de març de 2024

10 - AVUI VULL OFENDRE

Avui m'he decidit a ofendre
a tots els que s'ofenen fàcilment
si el món no encaixa amb la seva ment,
si allò que ens volen vendre
no convenç a cap client.
A qui no és capaç de comprendre
que els seus deliris,
siguin instituïts o instituents,
tan sols són ciris
que cremen ràpidament.
A tots els que sa vida depèn
de què se'ls confirmi el que estan creient.
A tots els que s'esfondren
si no els veus com volen que els miris.
A tothom que no sap entendre
que, per sort, tots som diferents.

Especialment a qui amb autoritat
es creu investit per un poder suprem
que el faculta per imposar el seu relat
al comú dels éssers vivents.

18 de març de 2024

11 - PICANT L'HAM

Diem que el vaixell el comanden folls,
que tot al voltant s'enfonsa,
però ens manca bogeria.
Patim un atac de seny.
No resistim al que ens empeny
a aferrar-nos a qui el guia.
Tot foc nou en un no res s'arronsa,
Ens fa encallar al costat mateix dels molls.

Defugim tempestes i marejol,
obsedits per la mar plana,
desitjant sols dies sense vent,
sens adonar-nos que, al velam,
és una bufada el que el mana
més enllà de la inèrcia de l'estol,
més a prop de la font del torrent,
més lluny de seguir picant l'ham.

20 de març de 2024

12 - GATS ESCALDATS

Milers de gats esverats
s’enfilen per les parets.
Tenen els peus freds
i els cervells estarrufats.

No és cap pel·lícula de por.
Cap conspiració d’aliens.
Sols cerquen l’escalfor
que els manca als seus gens.

No en traureu mai l’entrellat
encara que el busqueu.
Sols calors mentals
d’un pobre galifardeu.

I aquest conte s’ha acabat
i el delit d’escriure també.
Si fos que us ha agradat
furteu-li la llet al lleter.

22 de març de 2024

13 - PROFUNDITATS

Vaig visitar les profunditats de l’Avern
i les profunditats del cel no em treuen la son.
Vull bussejar les profunditats dels oceans,
que no em descoratgin els temporals d’hivern,
ni em deixi vèncer per cap malson
dels que tenallen als pobres humans.

6 d’abril de 2024

14 - INSTANTS D'EMBRUIX

Quan els petits entrebancs no aclaparen
i tot sembla equilibrar-se
i el teu planeta s'alinea
amb els planetes dels altres
i sures pels mars equidistants
dels "teus" que has introjectat
i dels seus "teus" que els acompanyen
i ja cap dels seus somnis t'escanya,
sinó que sense cap por t'hi has capbussat,
ses fal·leres son alegres visitants
i ses alarmes et fan d'àrbitres,
llavors sents que els teus camps conreen,
que és el moment d'aturar-se
per veure què és que els seus fruits deparen.

És un instant que cal agafar al vol,
abans que no s'escapoleixi
i calgui esperar que torni a sortir el sol.

6 d'abril de 2024

15 - FANTASMES

Per tot arreu assetgen fantasmes,
fantasmes d’allò públic i allò privat.
Uns ho són i d’altres cobegen ser-ho.
No cal creure en ectoplasmes,
sols patir cada dia la realitat,
per adonar-se que no m’erro.

No són pas ànimes en pena,
sols capsigranys i fatxendes,
envanits d’irresponsabilitat,
a qui algú ha promès prebendes
i fantasies de tota mena,
malgrat calgui perdre la dignitat.

Prô si que són aparicions,
te’ls trobes a la cantonada
o a la tertúlia del bar,
quan encens la pantalla,
o quan toquen tribulacions,
mirant d’abaixar-te els pantalons.

Sols ens deixen els sarcasmes
com a arma defensiva,

aquesta colla de tibats presumits,
de qui no són reals ni els orgasmes,
ni la seguretat agressiva.
Tan sols són somnis humits.

9 d’abril de 2024

16 - TANNKAS ELECTORALS (1)

Fer giragonses
sempre amunt i avall,
anant de corcoll,
per no arribar enlloc
ni començar cap ball.

9 de maig de 2024

17 - TANNKAS ELECTORALS (2)

Promeses d’ahir
es tornen a repetir.
Noi quin cansament
sentir i tornar a sentir
a tota hora aquest turment.

9 de maig de 2024

18 - TANNKAS ELECTORALS (3)

Subhasta del peix
sens haver-lo pescat,
tornant a dir blat
que no tenen al sac
i molt menys ben lligat.

9 de maig de 2024

19 - TANNKAS ELECTORALS (4)

Dards de cartró,
oblidats l’endemà,
d’una munió
de farsants ben tibats
agafats de la mà.

9 de maig de 2024

20 - TANNKAS ELECTORALS (5)

Potser algun dia
el poble dirà prou,
llevant-los el sou,
fent l'única via
per la que el món es mou.

9 de maig de 2024

21 - LLIGAMS

22 de maig de 2024

Viure és fer i refer lligams,
lligams que s'esberlen
donant pas a lligams nounats,
uns d'antics i d'altres sobtats,
complicitats que es perden,
nous vincles inflant els velams.

Lligams de fraternitat,
de companyonia o comunió,
conjuncions de conveniència,
nexes de dependència,
tant de poder com de submissió.
Difícil treure'n l'entrellat.

Lligams per afinitat,
connexions degudes a l'atzar,
o bé remots llaços de sang
que, com inesperats bumerangs,
mai acabats d'amortitzar,
recorden que tenim un passat.

Un temps en part oblidat,
llegat dels nostres grans,
del que seria absurd abdicar,
encara que ens pugui temptar
o ens hagi fugit de les mans,
doncs ens ha teixit la identitat.

22 - LA LLUNA ESPIA

La lluna fa veure que no hi és
prô espia els moviments inexistents
del món inert de la nit,
aliena a les cabòries
dels que encara no s’han adormit
ni tenen vocació de penitents.

27 de maig de 2024

23 - SOROLL

Per tot arreu domina el soroll
que no aporta informació,
sols la presència incongruent
de qui no aguanta un escorcoll
i que viu de la il·lusió
de no ser un cadàver vivent.

31 de maig de 2024

24 - ENGRUNES

Engrunes de falsa llibertat
emmascaren la feredat
dels qui temen existir
i encara no s’han adonat
que l’aigua no es torna vi
ni els drets mai s’han regalat.

31 de maig de 2024

25 - AIGUA

Qui fos aigua
fluint riu avall
lluny de l’embolcall
que fa de paraigua
de tot llagrimall.

31 de maig de 2024

26 - ESQUITXOS

Esquitxos de realitat
regalimen ànima avall
generant solcs nouvinguts,
trencant vells escuts,
obrint incipients fermalls,
lluny de falses estabilitats.

5 de juny de 2024

27 - BOOGIE

Els polítics ballen el boogie,
però el ballen malament,
sols és un campi qui pugui.
No en treuen escarment.

Tots ballem el boogie
encara que no hi parem esment,
uns ho saben d'antuvi,
altres deixen que es vagi coent.

Una cama cap aquí,
una altra cap allà,
saps com s'ha de sortir,
però mai com s'acabarà.

Amics, benvinguts al boogie,
que no pari la funció,
que la vida no us afeixugui,
sempre hi ha quelcom pitjor.

16 de juny de 2024

28 - CASA SURREALISTA

Les portes són comportes
per sortir abans d'entrar.
Finestres de melmelada.
Les llums són somortes,
són fetes amb quitrà.
Les escales ovalades

totes baixen sens dur enlloc.
Habitacions sense finestres
allotgen vaques lleteres.
Per les aixetes hi surt foc.
Abans de les nits no hi ha vespres.
En comptes de poms hi ha peres.

A la cuina hi ha un bidet.
Els llits pengen del sostre
girats de cap per avall.
L'escalfor et deixa fred.
Dinars sense postres,
només foc d'encenalls.

La terrassa té cuirassa.
El jardí és d'esperit de vi.
Els gossos són llonganisses,
les fulles paperassa,
les cadires fan patir.
S'hi dorm a corredisses.

I quan fa temps que hi vius
i no saps com continuar
surt de l’aixeta un profeta,
amb el cap farcit de nius,
que et dirà: “ja t’ho faràs,
comprat una mofeta,
que per viure no cal respirar”.

30 de juny de 2024

29 - GRATANT EL CEL

Quan cavalques la meva ànima
com un poltre desbocat
grato el cel amb el meu cor,
com una flor magnànima,
com un cactus trastornat,
un sàtir revifant de la mort.

Oh fada embriagadora,
amb quin elixir m'has inoculat?,
amb quines pólvores m'has cremat?,
que ja no toco quarts ni hores,
que no sé si volo o he aterrat
a una falda acollidora.

M'agrada que fem junts camí
sens direcció coneguda,
sens cap pòdium ni destí,
sens vianda ni beguda,
com volent-nos escapolir
d'una realitat corrompuda.

5 de juliol de 2024

30 - TERRABASTALLS

Terrabastalls de pa sucat amb oli
fan que el món grinyoli,
guarint-los amb bicarbonat
com si res no hagués passat.

Ens prenen per ignorants
que de les pedres en fan pans,
en fila de processionària
com si això suposés grandària.

Prô un dia arribarà
que la metxa s’acabarà
i potser el daltabaix arrossegui
tota la morralla que arreplegui.

Que déu us agafi confessats
quan algú decideixi trencar els plats.
Fa temps que la vaixella no s’aguanta
i qui sols canta els mals no espanta.

8 de juliol de 2024

31 - LA LLOCA

El galliner d’aquí al costat
és ple de galls esvalotats.
La gallina ja no diu no,
ha oblidat la revolució.
Ara sols es fa l’estreta,
ja no cobra a la bestreta.
Pobre polla enamorada
de qui la vol castrada.
Aparteu les criatures,
ja no és temps d’essències pures.
L’amo aplaudit pels esclaus
que han abjurat de tenir les claus.
Ara és moda el guirigall
de qui viu de cap per avall.
Un món ple d’infeliços
Ennuegant-se amb els anissos.

Quan s’acabi aquest teatre
estireu de la cadena,
doncs ja no sols feu pena;
sou l’ enemic a abatre.

17 de juliol de 2024

32 - FLORS I VIOLES

18 de juliol de 2024

Flors, violes i romaní
van dir que era el nostre destí,
prô som més d'un llençol menys,
perdut a cada bugada,
amb la panxa ben peixada,
ben cofois de tant de seny.

Magnèsia per gimnàstica,
el pa de cada dia,
tot penjant naps i cols,
més savis que els mussols,
entomem cada pujada,
pensant que fa baixada.

Diuen que quan siguem grans
ja menjarem aglans,
que el roure podrem moure,
amb la força dels germans,
que cal foc lent per poder coure
a la marmita els nostres planys.

Ja n'hi ha prou de tants enganys,
que la terra mai ha estat plana,
ni és migjorn la tramuntana,
ni totes les portes tenen panys,
ni tot gegant te una geganta.
Si fa fred, estirem la manta.

33 - FIL A L’AGULLA

Què hi ha a l’ambient,
que sols deixa anar fent?.

Panys a les portes,
il·lusions somortes,
rius sense corrent,
esperances mortes,
veles sense vent,
pluja que no mulla,
regint, una despulla,
principis sense escortes.

Ningú posa fil a l’agulla,
prô tots parlen en nom de la gent.

22 d’agost de 2024

34 - TANT SE VAL

Tant se val,
anant a tota virolla
ja no ve d'un pam,
naps i cols a l'olla
si no hi ha aviram.
Tant és blanc com negre,
sal, sucre o pebre,
botifarres o enciam.
Tant se val.
No ve d'aquí.
Si no és pardal
serà escorpí.

28 d'agost de 2024

35 - BRESSOLA’M

Bressola’m els pensaments,
que siguin menys punyents.
Acarona’m el delit,
que no es faci mai petit.
Espanta’m el desig,
que no es posi pel mig.
Furta’m la mirada,
que no sigui mai irada.
Ballaré sempre el teu ball
si esdevens el meu mirall.

4 de setembre de 2024

36 - HEU SENTIT MAI PLOURE?

Heu sentit mai ploure,
de manera persistent,
com si tot es volgués moure
de dins enfora de la ment?

Heu sentit l'olor de terra molla,
com saba emergent
que hagués esdevingut folla
sentint tocar a sometent?.

Heu sentit el silenci de després,
quan han fugit les idees
i sembla que no queda res,
ni espai per noves odissees?.

Llavors és quan cal cloure
tot intent de fugida
i sens arribar-se a moure
acabar embriac de vida.

4 de setembre de 2024

37 - MALSON D’UNA NIT D’ESTIU (1)

Estiu acabat
abans de començar.
S’ha tallat el blat
prô espigues no n’hi ha.
Costa d’assimilar.

9 de setembre de 2024

38 - MALSON D’UNA NIT D’ESTIU (2)

Lassitud al cel,
desencís a la terra,
budells remoguts,
el cap una desferra.
Cal una mica de mel.

9 de setembre de 2024

39 - MALSON D’UNA NIT D’ESTIU (3)

No ens fem mala sang
que miracles no n’hi ha.
Cal sortir del fang
si es vol tornar a començar.
Expulsem cap entrebanc.

9 de setembre de 2024

40 - MALSON D’UNA NIT D’ESTIU (4)

Diu un acudit
que cal mirar la lluna
i no pas el dit.
De cap a la llacuna
ens farà més profit.

9 de setembre de 2024

41 - MALSON D’UNA NIT D’ESTIU (5)

Giravolts perduts,
moixaines retrobades,
deler sense embuts,
ni contes de fades,
ni cap volta abatuts.

9 de setembre de 2024

42 - REPICARAN CAMPANES II

Quan s’apaivaga la tempesta
ve de grat el suau fluir,
com un nou aire de festa,
com tornar a fer camí.

Rius de lava ens esperen,
també plàcides nits d’estiu.
Els afanys s’afileren
com pollets dins del niu.

Repicaran campanes
sens arribar a desvariejar,
com disbauxes casolanes
o lingots d’or a cobejar.

I quan arribin moments clau
s’esvairan les boires,
tremolaran les naus
i ens envairà la pau.

12 de setembre de 2024

43 - FERRALLA

Poca-soltades i bestieses
mai han parit grans conteses,
tan sols quincalleria,
digna de ferralleria,
per a qui en té prou amb les deixalles
o viu de grat d’escorrialles,
pels que cobren amb xavalla,
tot empatxant-se de morralla.
Manca esperit de ferraller
per regenerar aquest femer.

17 de setembre de 2024

44 - MALS CONSELLS

Quan no saps què fer
amb els xiscles de dolor
per posar-te a bon recer,
sempre pots barrinar
que són gemecs de plaer,
doncs són del mateix color
i que sota la capa del sol
qui no és consola és que no ho vol.

19 de setembre de 2024

45 - PASSEJADA DOMINICAL

Dones empolainades,
amb marits endiumenjats
de panxes ben greixades,
emergeixen dels forats.
No semblen pas fades,
més aviat talps esverats.

Per cabells porten fregalls
que del cap d’ells han robat.
Ells semblen espantalls
amb el magí ben pelat.
Tant els són cebes com alls,
els baixos com el terrat.

Parlen alt, com en privat,
desgranant enfilalls
de fills, nets o el veïnat,
inacabables degotalls
de tants somnis frustrats
que els serveixen d’embolcalls.

Tant avui com al passat,
el mateix foc d’encenalls,
com si res no hagués canviat.
Hi ha qui creu ballar altres balls,
qui és somnia emancipat.

Tan sols un joc de miralls.
Tot plegat paper mullat.

20 de setembre de 2024

46 - DISSORTATS AUGURIS

Bullen els radiadors
quan l'hivern pica a la porta,
quan s'han marcit les flors
i la llum del sol és somorta,
ja és negra nit a mitja tarda,
el fred, matiner, fa basarda,
reneixen totes les pors
i tota guspira reconforta,
les ovelles al seu corral
tot i que no sigui Nadal,
però avui encara és tardor
i tan sols la gent covarda
augura la mala maror
quan el riu ni té cabal,
la il·lusió no és del tot morta
ni han vençut les asprors.

23 de setembre de 2024

47 - EL DIA QUE EM MORI

El dia que em mori
podeu llençar coets,
el funeral un desori,
la música ben forta
i tots a remenar culets.
Si us plau que ningú plori
ni tanqui cap porta.
Ningú que em condecori,
ni gomosos amb barrets.
Una saturnal romana
per fer un bon comiat.
A riure, que s'encomana
i és ben bé el millor aliat.
Però si algú es vol consolar
pot servir aquest argument:
tot aquell que no em suporta
mai més m'haurà d'aguantar.
S'haurà acabat el seu turment.

25 de setembre de 2024

48 - BÈSTIES

Perdius a la vorera,
ànecs al bressol,
senglars en filera,
àligues de dol,
cucs a la cullera,
ocells al vol,
voltors a l’era,
peixos vora el sol,
corcs on no s’espera,
no hi cap mussol,
gats a la perera,
porcs que ningú vol,
galls en renglera,
xiscla un cabirol,
polls de polleguera,
gripaus en alcohol,
nyus fent polseguera,
Unicorns en estol,
arnes de calaixera,
talps al corriol,
ni assetgen pel darrera,
ni cerquen cap consol.

25 de setembre de 2024

49 - BEAUTIFUL PEOPLE

On és la gent bonica?.
Què n’han fet de sa cançó?.
Sols resten ploramiques
o són tots a la presó
dels seus cervells constrets,
fugint en desbandada,
amagats rere les parets,
lluny de tota ventada.
No tenen successors,
ni els resten deixebles;
avui dominen les pors
d’icones massa febles,
que, com els sants del cantant,
desfilen afilerats,
tan sols anar passant,
tot just tapant forats.

30 de setembre de 2024

50 - ARTISTES, MÚSICS I POETES

Artistes, músics, poetes i escriptors,
sempre històries d'éssers turmentats,
obsessionats amb el propi neguit,
beatificant l'angoixa,
rebolcant-se en les seves pors,
cors a tota hora desassossegats,
convertint-ho en or a base de patir,
com si fossin homes dibuixats.

Anyells expiatoris d'un món ben sonat,
que treuen mel agre per la boca
mentre engoleixen tot el que ens ha trastornat
i cerquen allò que els trastoca.
Per què ens tenen emmirallats
a tota la gent prou badoca?.

Potser és que tenim enveja
de com, sent tots plegats uns neuròtics,
ells han sabut treure profit
de totes les seves cabòries,
crear-se una imatge que tothom cobeja,
mentre nosaltres, éssers normals estrambòtics,
només sabem anar de la feina al llit
sens trobar prou argúcies absolutòries.

1 d'octubre de 2024

51 - RESSONA EL SILENCI

Quina joia el silenci
quan ressona als tendons
tot obrint la mirada
que cerca nous horitzons,
acaronant els miralls
d'una nit estelada
que del so ens dispensi
engalipant les desil·lusions.

1 d'octubre de 2024

52 - PRIMERES IMPRESSIONS

Les primeres impressions
mai són bones conselleres,
plenes de pressuposicions
solen ser traïdorenques,
oculten els rerefons
rere les nostres ulleres.

Ens impedeixen veure
més enllà de prejudicis,
precipiten els judicis,
confonent vida amb lleure.
Ens aboquen a jeure
a la vora de precipicis.

Cal no deixar-se endur
per rauxes primerenques,
per un delit immadur
o febrades estiuenques.
Tan sols un xic més enllà,
darrere les bambolines,
s'hi poden amagar joguines
difícils d'imaginar.

5 d'octubre de 2024

53 - HEROIS?

Per quins set sous volem herois?.
Per dur-los en escapularis
i sentir-nos més cofois?.
Per poder resar rosaris
i que ens tractin de bons nois?.
Potser que esdevinguem corsaris
rebentaires de bocois,
intrèpids exploradors
a qui no acoquinen les pors,
descobrint cada dia nous mons,
lluny dels eixams de mansois
i de discursos eixordadors,
amb esperit de rodamón.
No ens venguem per dos denaris,
que Roma no paga traïdors.
Cabdills, ni aspres ni xirois.

5 d’octubre de 2024

54 - UN SENYOR I UNA SENYORA

Un senyor i una senyora
endavant i via fora.
Una senyora i un senyor
que no van de flor en flor.
Amb un plat de macarrons
esquivant tots els turons.
Potser un dia arribarà
que ningú sàpiga si n'hi ha.
Si algú pregunta perquè
ves a saber si és de bona fe.
Caminant o a saltirons
seguiran carregant canons,
seguiran espolsant l'estora.
No avança qui sols s'enyora.

7 d'octubre de 2024

55 - JUGANT A ESCACS

Voreres plenes d’espinacs
i de cases sense sostre,
boscos de pins plens d’escorpins,
mallerengues sense rostre,
cavallers alçats sense dracs,
princeses muntant dofins,
tots dient: el món és nostre,
amb vestits fets de parracs,
aixequen el vol els matins,
tot esperant les postres.
Que algú els digui: fins aquí,
gemegant no és fa camí,
ni resant el parenostre,
més aviat jugant a escacs.

7 d’octubre de 2024

56 - CRIDÒRIA

Per què criden tant aquesta gent?
D’on surt tota aquesta cridòria?
No és per desesper ni per eufòria.
Tampoc són crits d’alliberament.
Sols són addictes al xivarri.
Ni tan sols són gent del barri
reivindicant la pròpia història.
Encara menys crits de victòria
celebrada clamorosament.
Quelcom hi ha d’haver que els encaparri
volent fugir d’algun turment.
Potser és por al buit i a la disfòria,
cerca absurda de reconeixement,
captius d’una roda giratòria,
sense objectiu ni cap memòria,
amb absència de tot plantejament,
ni qualcuna arrel que els amarri,
tan sols passar el dia i anar fent.
Ostatges del seu món egocèntric
escampant arreu brossa vexatòria,
movent-se en cercles concèntrics,
sens saber d’on bufa el vent.

12 d’octubre de 2024

57 - CONTRASTOS

El món és fet de contrastos,
uns s’estimen malgrat tot,
d’altres sempre tirant-se els trastos.
A alguns tot se’ls en fot,
per d’altres tots els minuts són nefastos.
Al dia sempre li segueix la nit,
no hi ha memòria sense oblit.
Alguns creixen amb el soroll,
a d’altres els fa anar de corcoll.
Hi ha qui no viu sense adorar,
hi ha qui fuig d’ídols com del dimoni.
Alguns no saben si pujar o baixar,
per d’altres la decisió fa patrimoni.
Hi ha alts i baixos, savis i estúpids,
grassos i prims, deprimits i eufòrics,
uns són decidits i d’altres tímids,
uns són literals i d’altres metafòrics.
Alguns sempre a boca de canó,
d’altres sempre dissimulen.
Hi ha qui no sap dir que no,
per d’altres els nos s’acumulen.
Alguns volen salvar el món,
d’altres esperen que el món els salvi.
Hi ha qui adora fer de rodamón,
d’altres sols pensen en l’estalvi.
Tot això és llei de vida.

Sols hi ha un contrast deplorable.
Cada cop són més sens cap eixida
i molt pocs engreixant més l’estable.

15 d’octubre de 2024

58 - TARDOR

Un seguici de dies rúfols
de cels negrosos i encapotats,
corrues de llamps encadenats
seguits d’un sol tro continuat,
un sol escàpol rere els núvols,
dies perdent la identitat.
Sembla que cada any ens sorprèn,
ens ve de nou i ens corprèn,
com si mai res semblant hagués passat,
com un preàmbul del nostre hivern,
com l’extinció de tot caliu,
com ocells expulsats del niu
que encara no han après a volar.
Absència de campanes al campanar.
Hom diu que els afectes segueixen el temps,
a voltes prô sembla que l’oratge
esdevé lladre del coratge
i dels delits que li resten a la gent.

16 d’octubre de 2024

59 - VENTS

Perquè fa tant de vent darrerament?.
Marinades n'hi ha hagut sempre,
llevantades ocasionals
i tramuntanes cap al nord
amb molt de temperament.
Potser perquè s'acosta novembre.
No és pas per qüestions personals,
ni perquè el temps vulgui fer-se el fort.
Potser és per dir que el seu alè no és mort,
com si fossin ratxes emocionals.
O per poder oblidar el setembre
i que ja no calgui fer esment
de si s'ha arribat o no a bon port.
O per fingir una fera lluint els ullals,
però que sols aspira a ser membre
de qualsevol lògia sens fer jurament.

Núvols, pluja i vent polifònics
s'ha apropiat dels darrers mesos
i ho han fet de forma impenitent
com si estiguessin compromesos
per estranys vincles ucrònics
dels que no en tenim coneixement.

18 d'octubre de 2024

60 - EL DIMONI ESCUAT

De dimonis escuats
n’hi ha per molts racons,
n’hi ha d’estranys i de nostrats
tot i no sortir a les cançons,
tafaners, esgarriacries
o caragirats infiltrats.
Tots ens volen fer passar el fred,
carregats de teories,
aprofitant qualsevol calfred.
Del que sembla que no en queda
és de gaires pastorets
que, sens rebre cap moneda,
facin trontollar parets.
Us convido a què cerqueu
el vostre dimoni escuat
i si mai és que el trobeu
crideu-li fort : patrip, patrap.

21 d’octubre de 2024

61 - TEMPS ERA TEMPS

Temps era temps,
quan les bèsties parlaven,
n’hi havia que pensaven
que tot seria diferent.
És trist haver d’admetre,
que sols ens podem permetre
jugar a l’etern retorn.
La bèstia ja era al forn
abans que la caçaren
i tothom resta indiferent.
Diuen que cerquem consol
amb què no hi ha res nou sota el sol,
però més aviat es tracta
de què som esclaus d’un pacte,
que ens furta la memòria,
repetint sens descans la història.
Ens volen fer creure que avançar
és donar voltes a la sínia,
si ho fem amb prou eufòria,
atents a la darrera consigna,
cada día tornant a començar.
Nois, que aquesta cinta està molt vista.
Potser que juguem fora de pista.

7 de novembre de 2024

62 - VELLS

Aquesta societat considera els vells
com simples trastos per desballestar,
andròmines improductives
que estarien més bé mortes que vives,
ginys desproveïts de cervells
als que ja no cal fer res per conservar.

En un món ple de desgavells,
que ni se'ls acudeixi protestar,
ni fer propostes optatives,
que no siguin gaire normatives,
doncs els penjaran cascavells
tot dient que estan per tancar.

O pitjor allò dels redemptors novells,
disposats a fer-se perdonar,
que els tracten com espècies en extinció,
presumint de bona intenció,
com qui conrea els seus clavells
o galleja perquè treu la mascota a passejar.

13 de novembre de 2024

63 - EL RELLOTGE ATURAT

És de sobres conegut
que un rellotge aturat
marca l’hora dos cops al dia
i no per això ens hem cregut
que ja no estigui espatllat
i ens pugui fer de guia.

13 de novembre de 2024

64 - ESPÈCIES EN EXTINCIÓ

Com a membre pertanyent
a més d’una espècie en extinció
vull declarar ara i aquí
que fins i tot els resistents
semblen fets de cartró,
que és aigualit fins el bon vi,
que ni les dagues son punyents,
que d’on no n’hi ha no en surt solució,
que sens origen no hi ha destí,
que tot i estar amatents
prenem per realitat una il·lusió,
que sens caminar no es fa camí
i que, tot i que ens vulguin esmorteir,
no hem oblidat com tocar el crostó
ni hem renunciat a ser combatents.

18 de novembre de 2024

65 - TOTS PLEGATS

Xerrameca i més xerrameca
ens embassa les orelles,
supurant pels descosits.
Ja no ens cal cap hipoteca,
ni xuclar de cap mamella
com si fóssim nens petits.

Tots plegats feu molt de fàstic.
Esperem que tard o d’hora
feu la fi del cagaelàstics.

21 de novembre de 2024

66 - QUAN RESPIRES

Mai no t’adones
de quan i com respires
i si mai ho fas
ves amb molt de compte,
pots anar a mal borràs.

21 de novembre de 2024

67 - FAULA DEL CENTPEUS

Al centpeus massa conscient
no li va anar gaire bé,
quant es va descobrir les potes,
decidint com moure-les totes
no pogué sortir mai més al carrer.

21 de novembre de 2024

68 - PROCESSOS IRREVERSIBLES

No es reverteix l’envelliment,
ni es torna a edats pretèrites.
La mort no te marxa enrere.
La tortura no te rescabalament
encara que ho asseguren els hipòcrites.
Tan sols cal caure de la figuera.

No es pot recuperar el que s’ha extingit,
aquí el dia no segueix a la nit.
Si no es mesuren les conseqüències
es malbaraten existències.
Quan es pateix una massacre
no hi té cabuda un simulacre.

Sovint som tant somiatruites
que creiem vèncer fugint endavant,
confonent pinyols amb fruites,
com si el destí ens estigués esperant,
com si a les que falta un bull ja fossin cuites,
com si veiéssim el món del cel estant.

24 de novembre de 2024

69 - SOL DE TARDOR

Quan el sol entremaliat
fica el nas al teu menjador,
sens haver-lo convidat,
els darrers dies de tardor,
deixa'l entrar sens cap recança,
com un ocupa desitjat
que t'alleuja la fredor,
com una papallona en dansa
a la recerca d'escalfor.
Complimenta'l sens despit
i no et sentis assetjat,
que, tot i haver-lo acollit,
abans de què te n'adonis
ja s'haurà escapolit.

27 de novembre de 2024

70 - METABOLISME

27 de novembre de 2024

A vegades els matins
punxen com agulles dels pins.
L'adrenalina desbocada
esdevé malcarada.
Tant li fan germans, amics
o fins i tot, si s'escau, veïns.
Tots provoquen moviments sísmics
que esveren la llocada
i fan de l'enteniment bocins.
Tots es tornen enemics
furtadors de la teva albada
mentre t'esberlen per dins.

Cal deixar avançar el dia,
quan els ànims s'apaivaguen,
el sol ja no escalfa tant,
et transformes en espia
de tot allò que va passant
i les males marors s'amaguen.

Més val que em doneu la nit,
quan les idees es desvetllen
i conflueixen amb les emocions,
quan se'm renova l'esperit,
quan les muses ja em vetllen
i vaig curull de municions.

71 - SOMNIS

No us ha passat que, a voltes,
allò que esteu vivint
se us apareix com un somni
despert en una nit d'insomni
amb por de despertar
abans de sonar el despertador
i haver-se d'adonar
que res és durador,
però tot i així acabeu pensant:
que els déus em condemnin
però que afortunat que sóc
per tot el que m'està passant,
jo seguiré somiant
i al món que li donin pel sac?.

2 de desembre de 2024

72 - CASA MEVA

Anava cercant casa
malgrat viure sota teulat,
com un guerrer sense espasa
que ronda atabalat.
El meu niu és ple de coses,
des de deu mil rampoines
fins a mil quadres penjats,
molts objectes que no són noses,
ni tampoc coses luxoses,
tan sols part del meu passat.
Però ara que tenim dues llars,
plenes d’històries valuoses,
tot de cop m’he adonat
que casa meva ets tu,
si és que hi ha cases d’algú.

4 de desembre de 2024

73 -IMPRESSIONS (1)

Hi ha massa ombra
i a tot arreu massa fum.
Cal una escombra
per espolsar el ferum.
L'últim que apagui el llum.

7 de desembre de 2024

74 - IMPRESSIONS (2)

Paraules buides
que han perdut el sentit,
amb vides minses,
tot de ràpid consum,
creant caps encongits.

7 de desembre de 2024

75 - IMPRESSIONS (3)

Goig a terminis,
plaer en píndoles,
falsos dominis,
aire de felicitat
lliurada a domicili.

7 de desembre de 2024

76 - IMPRESSIONS (4)

Remeis de cine,
màgics encanteris
per guarir vides
i defugir imperis,
com si res hagués passat.

7 de desembre de 2024

77 - IMPRESSIONS (5)

Potser som babaus,
o ases encantats,
o hem perdut les claus,
o ens les han robat,
o ja ens va bé ser esclaus.

7 de desembre de 2024

78 - GARSES, CORBS I VOLTORS

Xipolleja la garsa engarjolada
a l’estany del seu paradís;
no somnia amb cap volada,
sols en ser part d’un gran pastís.
Cofoia de les seves plomes
fàcilment es deixa entabanar;
tant li és posar punts com comes
mentre somia amb un gran dinar.
No sap que sols és un ocellot
a qui tothom té per lladre
i que, ni anant amb el cap cot,
mai protagonitzarà cap quadre.
De garses, corbs i voltors
n’hi ha per totes les contrades,
com d’alegrances, plors i pors
i a tot arreu són menyspreades,
doncs amb ses ínfules de senyors
no disfressen el delit carronyaire,
ni els seus xiscles passen com a cançó,
ni tapen l’esperit de trinxeraire.

8 de desembre de 2024

79 - LA TRAVETA

Hi ha qui posa el dit a l’ull,
d’altres posen l’ull al dit.
Així no es salva cap escull
ni de dia ni de nit.

Encara menys fent la traveta,
que ja és esport nacional.
La fan l’oncle i la tieta,
tant els d’abaix com els de dalt.
Si algun dia algú es desperta
potser ja sigui massa tard.
La caixa és massa oberta,
qui sap si hi queda cap petard.

10 de desembre de 2024

80 - MORIR DE COFOISME

Quan algú va massa llançat
pot acabar a les escombraries,
si no ho té ben apamat
serà cosa d'hores o de dies.

No cal adormir-se als llorers,
ni deixar-ho per ves a saber quan,
ni oblidar-se dels afers
si s'hi vol continuar anant.

No és cap crida a la prudència,
ni un clam al conformisme,
tan sols a la insistència
per no morir de cofoisme.

10 de desembr de 2024

81 - NADALA

Ara que ve Nadal
no mateu el gall,
pena de presó
per crueltat animal.
No feu l'espantall,
sols canteu cançó,
sigueu ben formal,
sempre amunt i avall,
no fos que un setmesó,
amb vocació penal,
muntant a cavall,
us dones cop de bastó.
Feu sempre el pardal,
no feu de mirall
si voleu menjar torró.
No esmenteu l'engonal,
oblideu el carall,
amagueu el pansó.
Sols falsa moral
i més sopa d'all
o a fer el ploricó.

I després del temporal
a la tia Pepa ni un ball,
ni tan sols un petricó,
no és tornes habitual,
calgués posar el fermall
o bé xarop de bastó.

10 de desembre de 2024

82 - EL CONTE DE L’ENFADÓS

Hi havia una vegada
en un país molt llunyà
un fadrí i una fada
tot el dia donant voltes
i tornant a començar.
Vet aquí quina rucada.

No em digueu que expliqui el conte
que no sóc polític ni enfadós
i ja tinc poca paciència,
sóc en temps de descompte,
el món em sembla ben galdós;
ja no el salva ni la ciència.

Però si voleu insistir
us podeu fer d’una secta,
d’un partit o d’una religió
que, com un filaberquí,
les corbes torni rectes
i us capgiri el caparró.

10 de desembre de 2024